

**UTRENIA DUMINICII a XI a DUPĂ
RUSALII.
A DATORNICULUI NEMILOSTIV**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:

nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit; deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii, de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsât peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruiind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul

rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele,

lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe

noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru

că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv.
— Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție
mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului
Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și
mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-
a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina
zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv
păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră,
întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la
Dumnezeul cel milostiv și atotputernic.
Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat
al dreptății tale; luminează mintea noastră, și
simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu
bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem
la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul
vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea
luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești
Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui,
și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în
vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 2

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 2

Când Te-ai coborât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, Mărire Ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Preacuviosului, glas 1

Locuitoare pustii și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu Purtătorule părintele nostru Moise; cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi, și sufletele celor ce alergă la tine cu credință. Mărire Celui ce ți-a dat ție putere; mărire celui ce te-a încununat pe tine; mărire celui ce lucrează prin tine tuturor vindecări.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, a învierii, glas 1

Gabriel zicând ție, Fecioară: Bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Mărire Celui ce S-a sălășluit întru tine; Mărire Celui ce a ieșit din tine; Mărire Celui ce ne-a izbăvit pe noi prin nașterea ta.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne, glas 2

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și, cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Mironosițelor femei Îngerul care stătea lângă mormânt a strigat: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii; ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară, pe tine te laudăm, că, prin

Crucea Fiului tău, iadul s-a surpat și moartea s-a omorât; cei morți am înviat și vieții ne-am învrednicit; Raiul am dobândit, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, mărim pe Hristos Dumnezeu nostru, ca pe Cel puternic și singur mult-Milostiv.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 2

Piatra mormântului neoprind a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței, când ai înviat, Doamne, mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Ceata ucenicilor Tăi, împreună cu mironosițele femeii, se bucură cu un glas; că sărbătoare de obște cu aceștia prăznuim, întru mărirea și cinstea Învierii Tale; și printr-înșii, Iubitorule de oameni, Doamne, dă poporului Tău mare milă.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară! Că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a eliberat, moartea s-

a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci

înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguiri a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului

Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiful glasului 2

După Pătimire, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au Îngeri în mormânt și s-au înspăimântat; că glas au auzit de la dâșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 2

Antifonul I

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluieste-ne pe noi, cei ce-Ți greșim Ție mult, în tot ceasul, o Hristoase! Și ne dă prilejuri să ne pocăim mai înainte de sfârșit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Spiritului Sfânt a împărăți se cuvine, a sfinți și a mișca făptura, că Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul II

De n-ar fi Domnul cu noi, cine ar fi în stare a se păzi nevătămat de vrăjmașul și de ucigașul de om?

Dinților lor nu da pe robul Tău, Mântuitorule; că, asemenea leului se pornesc asupra mea vrăjmașii mei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este începătoria vieții și cinstea; că pe toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întărește și le păstrează în Tatăl, prin Fiul.

Antifonul III

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, se aseamănă muntelui celui sfânt, că nicidecum nu se clintesc de loviturile lui Veliar.

Către fărădelegi mâinile lor să nu-și tindă cei ce viețuiesc dumnezeiește; că nu va lăsa Hristos certării moștenirea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din Spiritul Sfânt izvorăște toată înțelepciunea; de aici este darul apostolilor, și cu daruri de biruință se încununează Martirii, și Profeții văd.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 2

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca prin care ai poruncit și adunare de popoare Te va înconjura. (Ps. 7, 6-7)

Stih: Doamne Dumnezeul meu, întru Tine am nădărduit; izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc. (Ps. 7, 1)

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca prin care ai poruncit și adunare de popoare Te va înconjura. (Ps. 7, 6-7)

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 2

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele

Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a XI-a, a Învierii. Evanghelia după Ioan (21, 15-25)

In vremea aceea S-a arătat Isus discipolilor Săi, după ce a înviat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El I-a răspuns: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a lui: Paște mieluseii Mei! Isus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El I-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Isus lui: Păstorește oile Mele! Isus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat că i-a zis a treia oară:

Mă iubești? și I-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Isus i-a zis: Paște oile Mele! Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. Iar aceasta a zis-o însemnând cu ce fel de moarte va preamări Petru pe Dumnezeu. Și, spunând aceasta, i-a zis: Ur-mează Mie! Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind în urmă pe discipolul pe care-l iubea Isus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui și I-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Isus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a Isus lui: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie! De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați, că discipolul acela nu va muri; dar Isus nu i-a spus că nu va muri, ci: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este discipolul care mărturisește despre acestea și care a scris acestea, și știm că mărturia lui este adevărată. Dar sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Isus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, socotesc că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin.

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut, Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae

Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianei, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Precuviosului părinte Moise Etiopianul și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 2, din Octoih.

Canonul Crucii și Învierii
Canonul Născătoarei de Dumnezeu
Canonul Preacuviosului, din Minei, glas 8.

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 2

Irmos:

Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea preaîntrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel cu totul rău, Domnul cel preaînalt, căci cu mărire S-a preamărit.

Stăpânitorul lumii, Bunule, căruia fuseserăm supuși cei ce n-am ascultat de porunca Ta, prin Crucea Ta a fost osândit; că, punându-se Ție împotrivă ca unui mort, a căzut prin puterea stăpânirii Tale și neputincios s-a vădit.

Mântuitor al neamului omenesc și începător al vieții celei nesticăcioase, în lume ai venit; că scutecele morții le-ai rupt cu învierea Ta, pe care toți o mărim, căci cu mărire s-a preamărit.

A Născătoarei

Mai presus decât toată zidirea cea văzută și cea nevăzută te-ai arătat, Curată pururea Fecioară; că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit a Se întrupa în pânțelele tău; Aceluia cu îndrăzneală roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Crucii și Învierii

Putare celor neputincioși, ridicare celor căzuți și nesticăciune celor morți le-ai făcut, Hristoase, cu patima trupului Tău, că Te-ai preamărit.

Milit-a pe chipul cel căzut și a ridicat pe cel zdrobit, Dumnezeu făcătorul și înnoitorul, Cel ce a fost mort, că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scara cea nematerială de demult și calea mării cea în chip minunat despicată, nașterea ta a preînchipuit, Curată, pe care o lăudăm toți, că s-a preamărit.

Puterea Celui preaînalt, Ipostasul cel desăvârșit, Înțelepciunea Lui Dumnezeu,

Întrupându-Se din tine, Preacurată, cu oamenii a locuit, că S-a preamărit.

Umblat-a prin ușa cea neumblată a pântecelui tău cel încuiat, Soarele dreptății, Curată, și lumea a luminat, că S-a preamărit.

Canonul Preacuviosului Moise

Cu ploile pocăinței, prin mijlocirile tale, Părinte, albește inima mea, care este înnegrită de mușcătura păcatelor.

Pironindu-ți trupul cu temerea Stăpânului, preafericite, ai șters din inimă toată cugetarea cea pătimitoare, purtătorule de Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

În brazdele cugetului tău, Părinte, ascunzând semințele Cuvântului, ai odrăslit grâul care se păzește în vistieriile cele nedeșertate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Vrând a Se Întrupa din pântecele tău,
Cuvântul lui Dumnezeu, pe mine tot m-a mântuit
din bunătate, Curată Fecioară Maică.

Cântarea I a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea
Roșie a despărțit-o lui Israel, celui ce pedestru a
trecut-o; iar, de-a curmezișul lovind-o, a
împreunat-o împotriva carelor lui Faraon,
deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea, lui
Hristos să-I cântăm, Dumnezeului nostru, că S-a
preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 2

Irmos:

Înflorit-a pustiul ca un crin, Doamne,
Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta,
întru care s-a întărit inima mea.

Făptura la patima Ta s-a schimbat, văzându-
te, cu chip sărăcăcios, de cei fără de lege
batjocorit, pe Tine, Cel ce toate le-ai făcut cu voia
cea dumnezeiască.

Din țărână, după chipul Tău, cu mâna Ta m-ai zidit și, fiind iarăși risipit în țărâna morții prin păcat, Hristoase, coborându-Te în iad, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei

Cetele îngerești s-au minunat, Preacurată, și inimile oamenilor s-au înfricoșat de nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceasta, cu credință te cinstim.

Canonul Crucii și Învierii

Hristos cel mai presus decât toate, micșoratu-S-a mai puțin decât firea îngerească, prin patima trupului.

Fiind socotit mort cu cei fără de lege, Hristoase, Te-ai arătat femeilor, strălucind cu cununa de mărire a învierii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel mai presus decât toată vremea, ca un Făcător al vremilor, din tine, Fecioară, de voie prunc S-a făcut.

Pântecele cel mai încăpător decât cerurile, să-I laudăm, credincioșii, prin care Adam în ceruri a fost încetățenit, bucurându-se.

Canonul Preacuviosului Moise

Mișcându-te de Spiritul și răbdând în faptele spirituale, înțelepte, spiritele vicleșugului le-ai supus.

Împuternicindu-te de puterea dumnezeieștii Începătorii, Cuvioase Moise, ca un fără de trup, ai smerit pe balaurul cel puternic.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu ploile lacrimilor tale, ai stins focul cel arzător al patimilor și te-ai arătat râu plin de darurile Spiritului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Avându-te sprijinitoare, Curată, nu mă tem de asupririle vrăjmașilor și, avându-te ocrotitoare, răstorn taberele lor.

Cântarea a III a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiagul spre închipuirea Tainei se primește; căci cu odrăslire a ales preot, iar Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere și spre întărire.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Preacuviosului Moise, glas 4

Pălmuind fețele etiopienilor celor înțelegători, ca un soare luminos ai strălucit, luminând sufletele noastre, ale celor ce te cinștim pe tine, Moise preafericite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Preacuviosului Moise, glas 3

Strălucire neapusă primind înlăuntru, fețele etiopienilor celor înțelegători le-ai înnegrit, de Dumnezeu purtătorule, și măiestriile lor cele rele le-ai risipit cu neîncetatele tale priviri către Dumnezeu; Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 2

Irmos:

Nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioara, și m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig Ție: Mărire puterii Tale, Doamne!

Stat-ai înaintea divanului ca un osândit, Dumnezeu meu, nestrigând, Stăpâne, aducând judecată neamurilor, mântuirea pe care ai lucrat-o lumii prin Patima Ta, Hristoase.

Prin Patima Ta săbiile vrăjmașului au pierit, iar cetățile potrivnicilor prin coborârea Ta în iad s-au surpat, și îndrăzneala tiranului s-a biruit.

A Născătoarei

Pe tine liman de mântuire și cetate nebiruită te știm toți credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână; că tu, cu rugăciunile tale, mântuiești din primejdie sufletele noastre.

Canonul Crucii și Învierii

Văzându-Te pe lemn pironit, Hristoase, Fecioara, ceea ce Te-a născut fără dureri, durerile cele de maică a răbdat.

Biruitu-s-a moartea, Cel mort a prădat porțile iadului; că, zdrobit fiind mâncătorul a toate, mie toate cele mai presus de fire mi s-au dăruit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Iată, s-a preaînălțat dumnezeiescul munte în casa Domnului, mai presus decât Puterile îngeresti, Maica lui Dumnezeu, în chip prealuminos.

Afară de legile firii, Fecioară, singura născând pe Stăpânitorul zidirii, te-ai învrednicit de dumnezeiasca chemare.

Canonul Preacuviosului Moise

Prin rugăciunile cele neîncetate și prin sporirile ostenelilor tale, Părinte, ai alungat din suflet pe demonul iubirii de trup, preafericite.

Mutându-ți cugetul către cele mai presus de minte și de cuvânt, Cuvioase, nevoințele pustniciei ca pe o dumnezeiască rouă le-ai îndurat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Inima ta, fiind luminată cu vedeniile și cu virtuțile, Părinte preafericite, lăcaș curat al Spiritului s-a arătat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cămara fecioriei și sălășluirea Firii celei neîncăpute, Mireasă a lui Dumnezeu, sufletul meu cel întunecat luminează-l.

Cântarea a IV a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am preamărit Dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 2

Irmos:

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, am aflat calea care duce din noaptea necunoștinței la Părintele Tău, Începătorul luminii.

Ca pe un cedru ai sfărâmat, Hristoase, semeția vrăjmașilor, de voie înălțându-Te,

Stăpâne, cu trupul pe chiparos și pe pin și pe cedru, precum ai binevoit.

În groapa cea mai adâncă Te-am pus, Hristoase, mort fără suflare; dar, cu rana Ta, Mântuitorule, pe cei răniți, care dormeau părăsiți în morminte, împreună cu Tine i-ai înviat.

A Născătoarei

Roagă pe Fiul Tău și Domnul, Fecioară curată, celor robiți, care și-au pus nădejdea în tine, mântuire cu pace din strâmtorarea cea potrivnică să le dăruiască.

Canonul Crucii și Învierii

Adam cel dintâi nevoind să postească, a gustat din pomul cel aducător de moarte; dar păcatul aceluia l-a nimicit al doilea Adam, Cel ce a fost răstignit.

Pe firea omenească, cea cu care Te-ai făcut pătimitor și muritor, Cel ce ești fără patimă, cu Dumnezeirea cea fără materie, nestricăcioasă făcând-o, pe cei omorâți, Hristoase, din adâncurile iadului i-ai înviat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Norilor, dulceață de veselie stropiți celor de pe pământ, că prunc S-a dat Cel ce este mai înainte de veci, din Fecioară întrupându-se, Dumnezeuul nostru.

Sufletului și trupului meu Lumina a strălucit și mâhnirea păcatului a risipit-o în vremurile cele mai de pe urmă, Cel preaînalt întrupat din Fecioară fără de sămânță.

Canonul Preacuviosului Moise

Cu cărbunele nepătimirii aprinzându-te, fericite, materia cea lesne arsă a patimilor ai făcut-o cenușă.

Stea, care strălucește cu înălțimile înfrânării, te-ai arătat, luminând sufletele noastre, pururea pomenite.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

În căruța cea cu patru cai a faptelor celor bune te-ai suit, și către limanul cel ceresc ai ajuns, Părinte Moise, vrednicule de minune.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară după naștere te cântăm pe tine,
Născătoare de Dumnezeu, că tu pe Dumnezeu
Cuvântul cu trup lumii L-ai născut.

Cântarea a V a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care a fost
răstignit Hristos, Împăratul și Domnul; prin care
a căzut cel ce a înșelat cu lemnul, înșelat fiind de
Cel ce a fost pironit pe tine cu trupul, de
Dumnezeu, Care dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 2

Irmos:

Întru adâncul păcatelor fiind învăluit, chem
adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-
mă din stricăciune, Dumnezeule.

Ca un făcător de rele a fost judecat Cel drept
și cu călcătorii de Lege pe lemn a fost pironit,
celor vinovați dăruindu-Ie iertare cu sângele Său.

Printr-un om, adică prin Adam cel dintâi, a intrat de demult în lume moartea, și prin unul Fiul lui Dumnezeu s-a arătat învierea.

A Născătoarei

Neispită de bărbat ai născut, Fecioară, și rămâi în veac fecioară, arătând semnele adevăratei Dumnezeiri ale Fiului și Dumnezeului tău.

Canonul Crucii și Învierii

Din pricina celui căzut ai pus pe heruvimi străjeri ai pomului vieții; dar, văzându-Te pe Tine, a deschis porțile, că Te-ai arătat făcând cale tâlharului în rai.

Pustiu și sărac a ajuns iadul prin moartea Unuia; că de acea bogăție multă pe care o adunase, Hristos l-a deșertat, Unul pentru noi toți.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Firea omenească, cea care fusese robită păcatului, a dobândit eliberare prin tine, Stăpână

curată; că Fiul tău, ca un miel, pentru toți a fost junghiat.

Toți strigăm ție, adevăratei Maicii Lui Dumnezeu, că singură ai câștigat îndrăzneală către Fiu: Mântuiește-ne pe noi, robii tăi, cei ce-L mâniem pe Dânsul.

Canonul Preacuviosului Moise

Fiind eu înconjurat de noaptea păcatelor și de întunericul dezmierdărilor, cu strălucirile Duhului cele din tine, cu totul mă luminează și mă îndreptează cu totul la limanul mântuirii, Părinte.

Ca o albină iubitoare de lucrare, în fagurele minții tale florile virtuților adunându-le, ai izvorât dulceață nemuritoare, care izgonește amărăciunea demonilor, Părinte.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Răbdând în pustietăți, ai moștenit cetatea cea de sus; și robindu-ți trupul prin postiri, ai purces, minunate, către desfătarea nesfârșită și către lăcașurile Raiului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfințenie cugetătoare și jertfelnic nepipăit, sfeșnic poleit cu aur și masă însuflețită, care ai ținut Pâinea vieții, noi credincioșii pe tine te numim, Fecioară.

Cântarea a VI a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pântecel fiarei celei din apă, Iona, palmele întinzându-și în chipul Crucii, mântuitoarea patimă mai înainte a închipuit-o vădit, de unde, a treia zi ieșind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a fost răstignit cu trupul și cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Sculatu-Te-ai din mormânt, Mântuitorule atotputernice; și iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, și morții s-au sculat, și făptura, văzând, se bucură de Tine; și Adam împreună se veselește, și lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Icos

Tu ești lumina celor întunecați, Tu ești învierea tuturor și viața oamenilor, și pe toți împreună i-ai înviat, puterea morții, Mântuitorule, prădând și porțile iadului zdrobind, Cuvântule; și morții, văzând minunea, se mirau și toată zidirea împreună se bucură întru învierea Ta, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, și mărim și laudam toți coborârea Ta, și lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Sinaxar

În această zi, a douăzeci și opta, Duminica a XI după Rusalii, pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Moise Etiopianul.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii
Cântarea VII, glas 2

Irmos:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului călcător de lege, înaltă văpaie a aprins; iar Hristos a întins tinerilor celor cinstitori de Dumnezeu, roua Spiritului, Cel ce este binecuvântat și preamărit.

N-ai răbdat, Stăpâne, din bunătate, să vezi pe om asuprit de moarte, ci ai venit și l-ai mântuit cu sângele Tău, făcându-Te om, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Văzându-Te îmbrăcat în haină de biruință, s-au înspăimântat portarii iadului, Hristoase; că pe tiranul cel nemulțumitor, Stăpâne, ai venit să-l robești cu mâna, Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

A Născătoarei

Sfânta sfintelor te cunoaștem pe tine, ca pe singura care ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neprihănită, Maică nenuntită; că tuturor credincioșilor ai izvorât nesticăciune prin dumnezeiască nașterea ta.

Canonul Crucii și Învierii

Osândit-a pe strămoșul de demult neascultarea cea din Eden; dar de voie a fost judecat, ștergând vina celui călcător de poruncă, Dumnezeuul părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Mântuit-ai pe cel rănit cu limba cea înveninată în Eden; că mușcarea cea de voie, cea din rodul pomului, cu patima cea de voie ai

vindecă-o, Dumnezeu părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Pe mine cel ce umblam în umbra morții m-ai chemat la lumină, lovind cu fulgerul dumnezeirii iadul cel cu chip întunecat, Dumnezeu părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzut-a Iacov în noapte, ca într-o închipuire, pe Dumnezeu întrupat; iar din tine într-o strălucire S-a arătat celor ce cântă: Dumnezeu părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Semnele unirii celei negrăite care a fost întru tine, mai înainte vestindu-le, S-a luptat cu Iacov; prin care de voie S-a unit cu oamenii, Curată, Dumnezeu părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Necurat este cel ce nu Te propovăduiește pe Tine unul Fiul Fecioarei, din prealăudata Treime, cu minte și cu limbă neîndoielnică strigând: Dumnezeu părinților, Cel preaînalt și preamărit.

Canonul Preacuviosului Moise

De stricăciunea patimilor curățindu-te cu strălucirile Spiritului și luminându-te, te-ai mutat, cu adevărat, în lumina cea nematerialnică, fericite, unde sunt cetele sihaștrilor, în veci.

De toată răutatea ai scăpat și cu împărtășirea bunătăților te-ai unit, și de nematerialnica dorire a celor veselitoare te-ai cuprins, fericite, strigând: Dumnezeu, binecuvântat ești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu ostenelele cele fără de măsură ale pustniciei, ai ars înșelăciunea cea cu dureri. Pentru aceasta, ai aflat desfătarea bunătăților cea fără de ostenele, pe Stăpânul tău binecuvântându-L, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iată, cea pe care a numit-o Fecioară marele Isaia, în Spiritul, în pânțece pe Dumnezeu a zămislit și-L naște. Aceluia cântăm: Doamne Dumnezeu, binecuvântat ești.

Cântarea a VII a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoșat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu spirit de rouă aducător ce împotriva răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prealăudate Dumnezeul părinților și al nostru, binecuvântat ești.

Canonul Învierii Cântarea VIII, glas 2

Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeiască poruncă, pe haldei arzând și răcorind pe cei credincioși care cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cu sângele Tău, Hristoase, văzând haina trupului Tău roșită, cu cutremur s-au mirat cetele îngerilor de multă îndelungă-răbdarea Ta, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Tu, Îndurate, firea mea cea muritoare ai îmbrăcat-o întru nemurire prin scularea Ta. Pentru aceasta, bucurându-se, cu mulțumire cântă Ție poporul cel ales, Hristoase, strigând Ție: Înghițitu-s-a moartea cu adevărat întru biruință.

A Născătoarei

Tu, pe Cel nedespărțit de Tatăl, pe Cel ce dumnezeiește și omenește a viețuit, în pânțece fără de sămânță L-ai zămislit și în chip de negrăit L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu preacurată. Pentru aceasta, pe tine mântuirea noastră a tuturor te știm.

Canonul Crucii și Învierii

Văzut ai fost pe Cruce pironit, Cel bogat în milă, și de voie Te-ai îngropat, și a treia zi ai înviat, și ai mântuit pe toți oamenii, lubitorule de oameni, pe cei ce cântă cu credință: Să laude pe Domnul toată făptura și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Coborându-Te întru cele mai de jos, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să mântuiești din stricăciune pe cel ce l-ai zidit cu dumnezeiască puterea Ta, Hristoase al meu, și nesticăcios

făcându-l, părtaș al măririi Tale celei veșnice l-ai pus, pe cel ce strigă: Să laude toată făptura și să preaînălțe pe Hristos în veci.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzutu-S-a pe pământ prin tine și cu oamenii împreună a viețuit Cel fără seamăn în bunătate și în putere, Căruia, toți credincioșii cântând, strigăm: Toată făptura cea înființată să laude pe Domnul și să-l preaînălțe întru toți vecii.

Cu dreptate pe tine, Curată, vestindu-te, te mărim, Născătoare de Dumnezeu; că tu ai născut întrupat pe Unul din Treime, Căruia toți cântăm ca și Tatălui și Spiritului: Să laude toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Canonul Preacuviosului Moise

Prin rugăciuni întărindu-te, cu smerenia înălțându-te, strălucind la suflet cu dreptatea, și cu dragostea înfrumusețându-te, te-ai suit la săvârșirea virtuților, la prealuminată înălțime, Părinte, strigând Stăpânului: Preoți, binecuvântați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel negru la trup, câștigându-și sufletul mai luminat decât razele soarelui, obrazurile cele întunecate ale demonilor le-a înnegrit și a luminat inimile credincioșilor celor ce cu căldură cântă la pomenirea lui: Popoare, preaînălțați pe Hristos în veci!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu

Cu smerenia de pretutindenea fiind înconjurat, ai scăpat, Părinte, de săgețile arapilor celor înțelegători și îndemnător te-ai făcut călugărilor, către lupta cu cel potrivnic, prin fapte și prin cuvinte, împreună cu dâșii cântând: Tineri, binecuvântați; preoți, lăudați; popoare preaînălțați pe Hristos întru toți vecii!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mai presus de ființă L-ai zămislit și mai presus de cuvânt L-ai născut pe Ziditorul firii omenești, Care, deși s-a făcut om, este nedespărțit de Tatăl, Stăpână curată. Aceluia toată zidirea cântă: Tineri, binecuvântați-L; preoți, lăudați-L; popoare, preaînălțați-L întru toți vecii!

Cântarea a VIII a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu, Părintele; laudați pe Cuvântul cel ce S-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preainălțați pe Spiritul cel preasfânt, Care dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: *Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!*

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi*

i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 2

Irmos:

Fiu! Părintelui celui fără început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă ca să lumineze pe cele întunecate și să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea întru totul lăudată, o mărim.

Lemnul cel de trei ori fericit al preacuratei Tale Cruci fiind sădit în locul Căpățânii, ca în rai, Mântuitorule, și adăpat fiind cu sângele și cu apa cea din coasta Ta cea dumnezeiască, Hristoase, ca dintr-un izvor viață ne-a înflorit nouă.

Doborât-ai pe cei puternici, fiind răstignit Tu, Cel atotputernic, și firea omenească care zăcea jos în temnița iadului ridicând-o, ai pus-o să șadă pe scaunul Tatălui, cu aceasta venind Tu, închinându-ne Ție, Te mărim.

A Treimii

Pe Unimea cea din trei, pe Treimea cea de o ființă, pe Firea cea mai presus de Dumnezeire și neîmpărțită, în trei străluciri, pe Raza cea neînserată și una nemuritoare, care a strălucit nouă Lumina, cu dreaptă credință laudând-o credincioșii, o mărim.

Canonul Crucii și Învierii

În mijlocul celor osândiți, ca un miel ai fost spânzurat, Hristoase, pe Cruce în locul Căpățânii; cu sulița în coastă fiind împuns, viață ne-ai dăruit, ca un bun, nouă celor din țărână, care cu credință cinstim învierea Ta cea dumnezeiască.

Lui Dumnezeu, Celui ce prin moartea Sa a stricat cu putere stăpânia morții, toți credincioșii să ne închinăm, că pe morții cei din veac împreună i-a înviat și tuturor viață și înviere le-a dăruit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Toiag de tărie s-a dat firii celei slabe, Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău, Curată, și a ridicat-o pe ea, cea alunecată până la iad. Pentru aceasta, pe tine, Preacurată, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Pe Maica Ta, pe care ai ales-o, primește-o, Stăpâne, cu milostivire, ca mijlocitoare pentru noi; și de a Ta bunătate toate se vor umple, ca toți să Te mărim pe Tine, ca pe un făcător de bine.

Canonul Preacuviosului Moise

Săvârșindu-ți viața cu adevărat în fapte bune, izvorul bunătăților ai luat și ai ajuns la marginea doririi tale și, bucurându-te, te-ai sălășluit unde este glasul de laudă al celor ce

prăznuiesc, vrednicule de minune Moise, Părinte Cuvioase.

Sudorile ostenelilor tale, Părinte, picură dulceața folosului spiritual și alungă amărăciunea patimilor noastre; iar moaștele tale ne izvorăsc vindecări, izgonesc răutățile și curățesc sufletele de necurăție.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu cununi neveștejite a încununat Hristos creștetul tău, dumnezeiescule, cel ce tare ai biruit taberele stăpânitorului lumii și ai fost numărat, după cuviință, în cetele Cuvioșilor, cu care roagă-te să se mântuiască de ispite cei ce te cinstesc pe tine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Singura dintre femei Mireasă dumnezeiască, tu ai încetat blestemul celor întâi-zidiți, pe Cel nescris împrejur născându-L cuprins cu trup; cu înnoire ai covârșit așezămintele firii, Preacurată, iar pe cele despărțite mai de înainte le-ai unit cu preamărită mijlocirea ta.

Cântarea a IX a a Catavasilor Crucii, glas 8

Rai de Taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de Care lemnul Crucii cel de viață purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind și închinându-ne Lui, pe tine te mărim.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a XI-a. A Învierii

După dumnezeiasca înviere, de trei ori pe Petru: mă Iubești? întrebându-l Domnul, l-a pus peste oile sale mai mare păstor; care, văzând pe cel ce-l iubea Isus, mergând după el, a întreat pe Stăpânul: Dar acesta ce e? De voi vrea, a zis, să rămână acesta, până ce iarăși voi veni, ce-ți este ție, prietene Petre?

A Născătoarei de Dumnezeu.

O înfricoșătoare taină! O, preamărită minune! Prin moarte moartea cu totul s-a pierdut. Deci cine nu te va lăuda, și cine nu se va închina învierii tale, Cuvinte, și Născătoarei de Dumnezeu, celei ce întru sfințenie cu trup pe tine te-a născut?

Pentru ale cărei rugăciuni, pe toți din gheenă mântuiește-i.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 2, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te mărește, Doamne; că prin cruce moartea ai răpus, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Să spună iudeii, în ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra vieții? Sau pe Cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Mărire mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a vestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți, și pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Înger mai înainte de zămisirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de har: Bucură-te! Și tot un înger, la învierea Ta, piatra măritului Tău

mormânt a răsturnat. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul cel Dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, grăim către Tine: Binefăcătorule al tuturor, Doamne, mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Vărsat-au mir cu lacrimi femeile la mormântul Tău, și s-a umplut de bucurie gura lor, când au grăit: A înviat Domnul!

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Să laude neamurile și popoarele pe Hristos, Dumnezeuul nostru, Care de voie pentru noi Crucea a răbdat, și în iad până a treia zi a fost; și să se închine Învierii Lui celei din morți, prin care s-au luminat toate marginile lumii.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu!
Înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în
sfârșit. (Ps. 9, 32)

Răstignit și îngropat ai fost Hristoase,
precum ai voit; prădat-ai moartea, ca un
Dumnezeu și Stăpân, dăruind lumii viață veșnică
și mare milă.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată
inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9,
1)

Cu adevărat, călcătorilor de lege, pecetluind
voi piatra, de o mai mare minune ne-ați
învrednicit; cunosc aceasta și străjerii. Astăzi a
ieșit din mormânt, dar ei ziceau: Spuneți că, noi
dormind, au venit Ucenicii și L-au furat pe El. Dar
cine fură un mort, mai ales și gol? Însuși a înviat
cu a Sa putere, ca un Dumnezeu, lăsând în
mormânt și cele de îngropare ale Sale. Veniți de
vedeți, iudeilor, cum n-a rupt pecetea Cel ce a
călcat moartea și neamului omenesc a dăruit viață
nesfârșită și mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a XI a. A Învierii. glas 8

Arătându-te învățăceilor tăi, Mântuitorule, după înviere, lui Simon, spre răsplătirea iubirii, i-ai dat pășunea oilor, purtarea de grijă de a le paște încredințându-i-o. Pentru aceasta ai și zis: De mă iubești, Petre, paște mielușei mei, paște oile mele. Iar el degrabă arătând iubirea, despre celălalt învățacel a întrebat. Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, turma ta păzește-o, de lupii cei ce o pustiesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!***

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,

precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:

învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,

întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.

Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 4

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm celui ce a înviat din mormânt, și începătorului vieții noastre, că stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare milă.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.